

NGƯỜI TRẺ LIBĂNG YÊU VÀ HY VỌNG

Là tín hữu thuộc Giáo Hội Công Giáo Đông Phương Hy Lạp, Fathi Baladi chào đời ngày 22-9-1961 tại thủ đô Beyrouth, trong một đất nước Libăng còn hưởng thanh bình. Nhưng rồi biến cố tháng 4 năm 1975 đưa đẩy Libăng vào cảnh khói lửa, điêu tàn. Từ đó, Fathi chỉ biết đất nước mình chìm đắm trong cảnh hận thù chinh chiến.

Sau bậc trung học, Fathi du học một năm ở Hoa Kỳ và trở về Libăng ghi tên vào Hàn Lâm Viện Libăng "ALBA" chuyên ngành kiến trúc, cho niên khóa 1979-1980. Nhưng niên học bị bỏ dở khi Fathi bị gục ngã dưới những viên đạn của oán ghen.

Ngày còn nhỏ tuổi, Fathi đã đặc biệt yêu thích nhạc cổ điển, điêu khắc, hội họa và lịch sử của nghệ thuật cùng kiến trúc. Cậu bé như bị thu hút bởi vẻ đẹp của các thánh đường Công Giáo, các đền thờ cổ xưa và các bức ảnh vẽ trên gỗ.

Năm 1975, Fathi may mắn đi du lịch Sofia (thủ đô Bulgari), Bucarest (thủ đô Rumani) và nhất là thành Roma cùng thành Vatican. Tại Roma, Fathi chỉ viếng các thánh đường và bảo tàng viện. Chàng như ngây ngất trước các tác phẩm nghệ thuật của các nhà danh họa Ý như Michelangelo Buonarroti (1475-1564), Leonardo de Vinci (1452-1519) vv. Fathi ghi lại cảm tưởng về thành Roma:

- Tôi thật quyến luyến khi rời kinh thành vĩnh cửu. Tôi xem thành Roma như chính nơi sinh trưởng và là quê hương niềm hy vọng của tôi!

Nơi Hàn Lâm Viện Libăng "ALBA", Fathi Baladi là sinh viên xuất sắc. Chàng nói thông thạo nhiều ngoại ngữ: Ả rập, Pháp, Anh và bắt đầu học tiếng Đức.

Một trong các giáo sư nhờ anh dạy thế vài môn. Điều này lôi kéo sự chú ý và ghen tức của các bạn đồng lớp. Có lẽ đây là lý do đưa đến cái chết oan nghiệt đời anh. Chết khi chưa tròn 19 tuổi vào ngày cuối năm: 31-12-1980.

4 năm sau, ngày 23-11-1984, Giáo Hội Công Giáo Đông Phương Hy Lạp bắt đầu mở hồ sơ xin phong chân phước cho anh, ở cấp giáo phận.

Điểm nổi bật trong cuộc đời Fathi Baladi là lòng khao khát THIÊN CHÚA. THIÊN CHÚA mỗi ngày một trở nên đích điểm khát vọng sâu xa nhất cuộc đời anh. Khuôn mặt Đức Chúa GIÊSU KITÔ như thu hút anh.

Fathi muốn đi theo từng bước của Đức Chúa GIÊSU thiếu niên, trong những ngày Ngài sống trong căn nhà Najarét: "Hài Nhi GIÊSU lớn lên trong khôn ngoan và trong ơn thánh" (Luca 2,52).

Giữa Fathi và Đức Chúa GIÊSU như có mối giao hảo thật thân tình và lớn mạnh với thời gian.

Fathi không giống bao người trẻ cùng tuổi. Ngoài giờ học, anh chỉ quanh quẩn ở nhà. Anh chỉ ra ngoài, đến nhà bạn bè trong những trường hợp cần thiết như để học ôn bài chẳng hạn. Lý do: Fathi thích sống thình lặn và dành nhiều thời giờ kết hợp với Chúa. Anh nói ít, nghe nhiều. Niềm vui sâu xa nhất của anh là cầu nguyện. Nhưng không phải vì thế mà anh khép kín, co cụm với chính mình .. Trái lại, Fathi rất yêu mến người yếu đuối, nghèo khổ, bệnh tật và tất cả những ai phải khóc lóc khổ đau.

Trong những năm chinh chiến sau biến cố tháng Tư năm 1975, Fathi thấy nhiều máu và nước mắt chảy chung quanh mình. Anh viết trong nhật ký:

- Tôi nghĩ đến tất cả ai biến mất khỏi cõi đời này. Tôi cầu nguyện cho ai đánh mất niềm vui sống. Tôi cùng khóc với người đang khóc, đang đau khổ và đang đói khát. Hỡi các trẻ em trên toàn thế giới, anh yêu thương các em!

Thế nhưng, sau cùng, các nỗi thống khổ này trở thành tiếng kêu, vang lên đến Chúa. Fathi viết:

- Xin Chúa lắng nghe cung điệu đang lướt qua. Xin hãy nhìn đến chúng con và ở lại với chúng con! Người ta đang buồn sầu, đang khóc lóc. Thế nhưng, các hạt nước mắt đẹp long lanh, nỗi buồn là con đường đưa đến Chúa, sự cô đơn là bài ca Vinh Danh chúc tụng nét Cao Cả THIÊN CHÚA và con người.

Lời nguyện sau cùng Fathi Baladi viết trong nhật ký như lời khẩn khoản dâng lên THIÊN CHÚA:

- Lạy Chúa, xin đừng bỏ con. Xin đừng bỏ người đang đau khổ, đói khát và kẻ bị lôi cuốn theo sự tàn ác của con người. Xin Chúa cũng đừng bỏ rơi người đang bị giam cầm. Nhất là, xin Chúa đừng quên chúng con yêu mến Chúa, chúng con ngẩng đầu lên nhìn Chúa, mỉm cười cùng Chúa và chúc tụng nét Cao Cả cùng Sức Mạnh của Chúa.

Đó là lời nguyện sau cùng, bởi vì, ngày 31-12-1980, Fathi Baladi lái xe đến nhà một người bạn để cùng xem lại vài môn học.

Fathi ra đi lúc 10 giờ thì lúc 11 giờ 30, mẹ và em gái của Fathi nhận điện thoại báo tin Fathi gặp tai nạn. Khi đến nơi thì hai mẹ con bà Baladi thấy Fathi bị bắn ngã gục trên tay lái, đầu nghiêng về bên phải, hai tay giang ra như hình thánh giá và máu chảy lênh láng từ ngực và từ đầu. Trên thân thể Fathi có khoảng 12 cú đạn. Fathi Baladi hưởng dương 19 tuổi.

... Anh chị em đã nghe Luật dạy rằng: "Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù". Còn Thầy, Thầy bảo anh chị em: Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh chị em. Như vậy, anh chị em mới được trở nên con cái của Cha anh chị em, Đấng ngự trên Trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính. Vì nếu anh chị em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì anh chị em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? .. Vậy anh chị em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh chị em trên Trời là Đấng hoàn thiện (Matthêu 5,43-48).

(Daniel-Ange, "Les Témoins de l'Avenir", Le Sarment FAYARD, 1989, trang 138-145).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt